

(Nº 6.)

A la Verge de la Bonanova

Lema. Consolatrix afflictorum et spes
nostra, salve?

Floreida barcelonina - de celestial aroma
que al mixt de nostres terres - aixecar ton palau
d' l' Etern Parc Filla - de Nostre Senyor mare
del Sant Esperit Espera - atmet mon Deute quant

Ab fe' l' malalt i implora - En tu' l' nau fresch espera
sos prechs plens de confiança - l' envia' l' preches,
I tu amorosa donas - a' l' un salut completa
vasserat post a' l' altre - I l' llibertat al pres.

Larmes petita cora - no ha sigut may negada
a' qui devot suplica, la teva protecció;
per go jo avuy t' aclamo - ab fe' esperança nostra
y per go t' diu l' Esglesia dels afligits consol.

Vulgan de Catalunya - ser Nostre Protectora
Vostres ulls tan piadosos - de maltrics no aparten.

Oh Verge Lloberana - de Nostra Bonanova
Ligau la missalgera - de la que us porti a' Deu

Loa cruél y fera guerra - que nostres camps devasta
per ta misericordia - apaga ben aviat.
per mes temps no permetis - ja que'ti de lo meu Reina
que's destronis ferotges - germans contra germans.

Lo^{ra} prech' acull benigna - d'un fill d'aqueixa terra
concedeix a' ma patria - la benvolguda pau;
Ab mi' ensemps t'ho demanau - las barretinas totes
ab mi' ensemps t'ho demanau - tot los bons catalans.

14 Setembre de 1873.